

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Stanisław Szwed, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Pawlak – Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej tel. 22 661 12 77, e-mail: sekretariat.dps@mriips.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 20.10.2021 r.</p> <p>Źródło: art. 47 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac: 39</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 47 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 47 ust. 5 ustawy minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, standard obowiązujących podstawowych usług świadczonych przez domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, (dalej: domy) oraz tryb kierowania i przyjmowania do takich domów, uwzględniając możliwości odizolowania ubiegających się o pomoc osób od sprawcy przemocy i przezwyciężenia sytuacji kryzysowej.

Obecnie kwestie powyżej wskazane reguluje rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej 8 marca 2005 r. w sprawie domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży (Dz. U. poz. 418), które utraci moc z chwilą wejścia w życie projektowanej regulacji.

Potrzeba opracowania projektu nowego rozporządzenia wynika z analizy obecnie funkcjonujących rozwiązań w tym obszarze, w tym postulatów zgłaszanych przez osoby kierujące domami oraz wyników kontroli przeprowadzonej w 2019 r. przez Najwyższą Izbę Kontroli, która pokazała nieprawidłowości w zakresie funkcjonowania tych placówek.

W 2020 roku Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej zebrało ankiety z pytaniami dotyczącymi najistotniejszych aspektów działania domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży.

Pojawiającymi się postulatami dotyczącymi zmiany rozporządzenia były m.in.:

- kwestia określenia maksymalnego możliwego okresu pobytu, gdyż jak wskazywano zbyt długie przebywanie w placówce ma negatywne skutki zarówno dla matki, jak i dzieci, i jest demotywujące jeśli chodzi o podejmowanie działań zmierzających do usamodzielnienia,
- jednoznaczne i czytelne określenie właściwej gminy kierowania i finansowania pobytu matek z dziećmi i kobiet w ciąży, w szczególności w odniesieniu do osób bezdomnych,
- wskazywano, że z przepisów dotyczących funkcjonowania domów dla matek powinno jasno wynikać, że w przypadku braku współpracy zmierzającej do usamodzielnienia mieszkańca, czy nie przestrzegania regulaminu placówki, konsekwencją powinna być możliwość skrócenia okresu pobytu w domu,
- podejmowano kwestie związane z brakiem faktycznych możliwości opieki przez pracowników domu w trakcie choroby mieszkańca oraz nad dziećmi w czasie choroby opiekuna – szczególnie w godzinach wieczornych, nocnych, oraz w dni wolne od pracy.

Część zgłaszanych kwestii wykraczała poza materię rozporządzenia (kwestie związane z odpłatnością, objęcie pracowników domów wsparciem w formie superwizji, kwestie podpisywania porozumień między samorządami związanych z możliwością kierowania osób do domu). Poza materię rozporządzenia pozostaje również zgłaszana wielokrotnie kwestia doprecyzowania, iż dom jest ośrodkiem wsparcia dla osób pełnoletnich z dziećmi (w ankietach podnoszono szereg kwestii problematycznych związanych z przypadkami kierowania nieletnich matek z dziećmi do domów zamiast obejmowania wsparciem w ramach systemu pieczy zastępczej).

Dodatkowo w ramach bieżącej współpracy, samorzady powiatowe zgłaszały, iż kwestią problematyczną pozostaje jednoznaczne wskazanie w obecnych przepisach rozporządzenia liczby miejsc jakimi powinien dysponować dom.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projektowanych przepisach doprecyzowano, iż podstawowym zadaniem domów oprócz zapewnienia schronienia, jest udzielanie wsparcia specjalistycznego.

Rozporządzenie porządkuje standard podstawowych usług świadczonych przez domy zarówno w zakresie interwencyjnym, terapeutyczno-wspomagającym (wcześniej opiekuńczo-wspomagającym), jak i w zakresie potrzeb bytowych.

W zakresie terapeutyczno-wspomagającym projekt rozporządzenia, oprócz pomocy psychologicznej, kładzie szczególny nacisk na rozwój kompetencji wychowawczych mieszkańców domów, jak również rozwój umiejętności dotyczących możliwości samodzielnego funkcjonowania poza placówką, co odpowiada potrzebom tej grupy osób jakimi są rodzice bądź opiekunowie małoletnich dzieci, którzy znaleźli się w sytuacji kryzysowej. Istotna w ramach powyższego wsparcia jest również pomoc w uzyskaniu dostępu do lokalu mieszkalnego po opuszczeniu domu. W rozporządzeniu duży nacisk położono na konieczność realizacji indywidualnego planu wsparcia przy współpracy i aktywnym zaangażowaniu osoby, której ten plan dotyczy, tak aby podejmowane działania zmierzały do usamodzielniania i możliwie szybkiego opuszczenia placówki. Jak pokazały wyniki kontroli NIK w latach 2016-2019 (I półrocze) średnia długość pobytu w domu wynosiła od 94 do 548 dni. W trzech domach stwierdzono od 13 do 20 pobyków przekraczających 365 dni, dlatego biorąc pod uwagę, iż pobyt w domu ma tymczasowy charakter, niezbędnym wydaje się położenie nacisku na wsparcie specjalistyczne świadczone przez dom pomocy skutkujące możliwe szybkim przezwyciężeniem sytuacji kryzysowej, która była przyczyną skierowania do domu, tak aby pomoc ta była jak najbardziej efektywna.

W zakresie potrzeb bytowych zrezygnowano z określania liczby mieszkańców domu, co wynika z faktu, iż wielkość domu powinna co do zasady wynikać z potrzeb danego samorządu oraz możliwości lokalowych. Analiza danych dotyczących realizacji zadania, jak również wyniki kontroli NIK pokazały, iż liczba placówek jest niewystarczająca w stosunku do potrzeb. W opinii projektodawcy rezygnacja z określenia sztywnej liczby miejsc jaką dysponuje dom w sposób istotny uelastyczni wymogi dotyczące tworzenia nowych placówek, a tym samym może wpłynąć na większe zainteresowanie tworzeniem nowych domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży.

Niemniej jednak mając na względzie, iż bez względu na wielkość domu warunki powinny być możliwie jak najbardziej zbliżone do warunków domowych, określono iż każda rodzina powinna dysponować oddzielnym pokojem, co zapewni kameralność i poszanowanie prywatności. Uregulowano również kwestie pozostałych pomieszczeń, jakimi dysponuje dom (np. wymogi dotyczące kuchni zróżnicowano w zależności od liczby mieszkańców domu, wprowadzono wymóg wydzielenia pomieszczenia do pracy indywidualnej z mieszkańcami, co wynika z konieczności zapewnienia miejsca do udzielania specjalistycznego wsparcia, pozostawiono bez zmian wymogi dotyczące łazienek oraz pokoi dla kobiet w ciąży).

Biorąc pod uwagę, że zadaniem placówek oprócz zapewnienia schronienia jest udzielanie specjalistycznej pomocy zasadnym wydaje się również określenie regulacji dotyczących tych zagadnień, wskazując otwarty katalog usług świadczonych przez osoby posiadające specjalistyczne kwalifikacje, które może, w zależności od potrzeb, świadczyć placówka. Niemniej jednak, przepisy w powyższym zakresie pozostawiają dowolność organom prowadzącym domy w zależności od potrzeb i możliwości dotyczących zatrudnienia specjalistów tzn. świadczenie tych usług może odbywać się przy udziale zatrudnionej w placówce kadry bądź też organizacji dostępu do specjalistycznego wsparcia przez osoby nie będące pracownikami domu. Wprowadzenie przepisów odnoszących się do zapewnienia przez dom usług przez osoby posiadające specjalistyczne kwalifikacje wynika także z analizy wyników kontroli Najwyższej Izby Kontroli – placówki świadczące pomoc były bardzo zróżnicowane pod kątem zatrudnienia specjalistycznej kadry oraz oferty wsparcia. Nawet jeśli placówka nie ma możliwości zatrudnienia różnego typu specjalistów, to powinna umożliwiać dostęp do wsparcia specjalistycznego w sytuacji kiedy zaistnieje taka potrzeba w każdym indywidualnym przypadku. Dlatego też wprowadzono przedmiotowe uregulowania odnoszące się do zapewnienia przez dom usług świadczonych przez osoby posiadające specjalistyczne kwalifikacje.

W projektowanych przepisach wskazano, iż udzielanie pomocy mieszkańcom odbywa się w oparciu o indywidualny plan wsparcia (co zostało uregulowane w § 4 projektu rozporządzenia), stanowiącym formę kontraktu zawieranego

pomiędzy placówką, a mieszkańcem, określającego zarówno cele do realizacji, jak i działania zmierzające do ich osiągnięcia. Podkreślono, że realizacja indywidualnego planu wsparcia wymaga współpracy i aktywnego zaangażowania osoby, której ten plan dotyczy, tak aby działania zmierzały do możliwie szybkiego usamodzielniania osoby czy rodziny.

Konieczność zmian przepisów prawa dotyczących udzielania wsparcia w zakresie terapeutyczno-wspomagającym oraz doprecyzowanie wymogów dotyczących opracowania indywidualnego planu wsparcia wynikała m.in. z analizy wyników kontroli Najwyższej Izby Kontroli, która zwracała uwagę na przypadki domów, w których nie zapewniano opracowania programów usamodzielnienia dla wszystkich mieszkańców lub dla części z nich. Obecne zmiany rozszerzają i formalizują wymogi dotyczące planu wsparcia, konkretyzując odpowiedzialność pracowników domu za dokumentowanie oraz monitorowanie realizacji planu wsparcia (kierownik domu wyznacza spośród pracowników asystenta indywidualnego planu wsparcia).

Jako, że kluczową rolę w procesie usamodzielniania odgrywa stworzenie warunków do zamieszkania poza domem, zasadnym wydaje się wprowadzenie regulacji dotyczących współpracy z ośrodkiem pomocy społecznej, znajdującym się na terenie gminy, w której mieszkaniec deklaruje chęć zamieszkania po opuszczeniu placówki, co może gwarantować kontynuację wsparcia odpowiednich instytucji publicznych również po opuszczeniu domu, aby zapobiegać sytuacjom, na które wskazywała kontrola NIK tj. przypadkom ponownego przyjęcia do domów osób, które wcześniej je opuściły.

W projektowanych przepisach zrezygnowano ze wskazania, że dom zapewnia opiekę w przypadku choroby oraz dom nie realizuje zadań polegających na opiece nad dziećmi – nie jest instytucją pieczy zastępczej, nie świadczy też usług medycznych.

Projektowane rozporządzenie reguluje kwestie kierowania do domów. Przepisy w tym zakresie w części są kontynuacją dotychczasowych rozwiązań w tym obszarze. Doprecyzowano kwestie związane z kierowaniem do domów osób bezdomnych, co nie było uregulowane przepisami wcześniejszego rozporządzenia, wskazując że osoba bezdomna składa wnioski o skierowanie do domu w ośrodku pomocy społecznej właściwym ze względu na miejsce pobytu.

Projektowane przepisy doprecyzowują również, że pobyt w domu, nie zmienia właściwości gminy w zakresie udzielania świadczeń z pomocy społecznej co wynika z tymczasowego charakteru świadczenia jakim jest pobyt w placówce, co dotychczas budziło szereg wątpliwości interpretacyjnych, dlatego wymaga uregulowania.

W projektowanym rozporządzeniu doprecyzowano kwestię praw i obowiązków osób przebywających w domu.

Z licznych postulatów osób kierujących domami wynikała kwestia uregulowania sposobu postępowania w przypadku uporczywego naruszania zasad pobytu w domu lub braku współpracy w zakresie realizacji działań, zmierzających do przezwyciężenia trudnej sytuacji, w jakiej znalazła się osoba przebywająca w domu. Dlatego też w projekcie rozporządzenia doprecyzowano regulacje dotyczące możliwości uchylenia decyzji przyznającej prawo do pobytu w domu, w wyniku uporczywego łamania zasad pobytu w domu lub braku współpracy mieszkańca w rozwiązaniu trudnej sytuacji (możliwość uchylenia decyzji przyznającej prawo do świadczeń z pomocy społecznej wynika z art. 106 ustawy o pomocy społecznej, w projekcie rozporządzenia doprecyzowano takie kwestie jak sposób dokumentowania okoliczności będących podstawą do wystąpienia o uchylenie decyzji, jak również tego kto może wystąpić z wnioskiem o uchylenie decyzji).

W przepisach ograniczono również możliwy czasookres wydłużenia pobytu w domu. W sytuacjach szczególnych pobyt może być przedłużony, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy. Pobyt w domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży co do zasady ma tymczasowy charakter i wiąże się z podejmowaniem działań mających na celu możliwie szybkie przezwyciężenie sytuacji kryzysowej, która była przyczyną umieszczenia w domu. Działania realizowane w ramach indywidualnego planu wsparcia mają na celu jak najszybsze usamodzielnienie mieszkańca domu. W związku z powyższym perspektywa możliwości bezterminowego lub znacząco długiego przebywania w domu może w niektórych sytuacjach mieć znaczenie demotywujące do podejmowania realnych i efektywnych działań z zmierzających do usamodzielniania, na co zwracały uwagę osoby kierujące domami. Zaproponowany obecnie termin tj. możliwość przebywania w domu maksymalnie 1,5 roku wydaje się być wystarczający do podjęcia efektywnych działań umożliwiających usamodzielnienie. Wskazać również należy, że możliwy czas pobytu w domach dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży jest znacząco dłuższy niż w innych tego typu placówkach świadczących wsparcie w formie schronienia. Dla przykładu określony przepisami prawa czas pobytu w

specjalistycznych ośrodkach wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie działających na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wynosi do 3 miesięcy (w sytuacjach szczególnych z możliwością przedłużenia), również określony w art. 47 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej okres na jaki udzielane jest schronienie w ramach interwencji kryzysowej wynosi do 3 miesięcy. W związku z powyższym 12 miesięczny okres pobytu w domach dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży z możliwością przedłużenia o 6 miesięcy jest znacząco dłuższy niż w innych placówkach. Przy czym jak już wskazano wyżej, wyniki kontroli NIK pokazały, że średnia długość pobytu w kontrolowanych domach w latach 2016-2019 (I półrocze) wynosiła od 94 do 548 dni. W trzech domach stwierdzono od 13 do 20 pobyków przekraczających 365 dni.

Kwestią problematyczną wynikającą z dotychczasowych doświadczeń funkcjonujących domów pozostawała kwestia dzieci, które osiągały pełnoletniość w trakcie pobytu w domu wraz z rodzicem lub opiekunem. W sytuacji takiej, gdy jedno z dzieci osiąga pełnoletniość i nadal kontynuuje naukę, a matka lub ojciec wraz z pozostałymi małoletnimi dziećmi ma prawo dalej przebywać w domu, pełnoletnie dziecko powinno dom opuścić, co często funkcjonujące domy zgłaszały, iż natychmiastowe usamodzielnienie takiej osoby jest niezwykle problematyczne. Dlatego w projekcie rozporządzenia pojawiła się propozycja uregulowania tej sytuacji przez wskazanie, że *w przypadku osiągnięcia przez dziecko pełnoletniości w trakcie pobytu w domu, w sytuacji kiedy w domu przebywa jego matka, ojciec albo opiekun prawny z młodszym rodzeństwem, osoba może pozostać w domu do czasu przebywania w placówce rodzica albo opiekuna prawnego, pod warunkiem, że nadal uczęszcza do szkoły lub szkoły wyższej lub legitymuje się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności*. Przedmiotowa zmiana zapobiega sytuacjom kiedy osiagające pełnoletniość uczące się dzieci (a więc de facto pozostające nadal pod bezpośrednią opieką dotychczasowych opiekunów prawnych), zmuszone byłyby szukać schronienia w placówkach dla osób bezdomnych.

Brak jest alternatywnych możliwości osiągnięcia celu projektu za pomocą innych środków.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązany problem nie podlega regulacjom zawartych w przepisach prawnych krajów członkowskich OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Liczba domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży	31	Dane ze sprawozdanie MRPiPS-03 za rok 2020	Określenie sposobu funkcjonowania domów, w tym standardu podstawowych usług świadczonych przez dom oraz kwestii związanych z pobytem mieszkańców w domach
Osoby korzystające ze wsparcia domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży	1153	Dane ze sprawozdanie MRPiPS-03 za rok 2020	Określenie zakresu wsparcia świadczonego osobom przebywającym w domach

Powiaty i miasta na prawach powiatu	380	Dane administracyjne	Określenie standardów wymaganych do prowadzenia domu oraz procedur przyjęcia do tych placówek
Gminy	2 477	Dane administracyjne	Określenie trybu kierowania przez instytucje gminne osób wymagających wsparcia do domów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach uzgodnień projektu rozporządzenia uwagi zgłosiły następujące podmioty: Rządowe Centrum Legislacji, Ministerstwo Sprawiedliwości, Koordynator Oceny Skutków Regulacji oraz Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Projekt został przesłany do Rady Dialogu Społecznego na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), która nie wniosła uwag.

Projekt rozporządzenia został przesłany na podstawie art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, która wniosła uwagi do przedmiotowego rozporządzenia.

Projekt został przedłożony do zaopiniowania w trybie:

- 1) ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263) następującym podmiotom:
 - a) Forum Związków Zawodowych,
 - b) NSZZ „Solidarność”,
 - c) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 2) ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1809) następującym podmiotom:
 - a) Konfederacji „Lewiatan”,
 - b) Związkowi Pracodawców Business Centre Club,
 - c) Związkowi Rzemiosła Polskiego,
 - d) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców,
 - f) Federacja Przedsiębiorców Polskich.

W ramach konsultacji publicznych projekt rozporządzenia został przedłożony:

- 1) Radzie Pomocy Społecznej;
- 2) Radzie Działalności Pożytku Publicznego;
- 3) Stowarzyszeniu Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej FORUM;
- 4) Małopolskiemu Forum Pomocy Społecznej;
- 5) Dolnośląskiemu Forum Pomocy Społecznej;
- 6) Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych;
- 7) Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Powiatowych i Miejskich Ośrodków Pomocy Rodzinie „Centrum”;

- 8) Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Miejskich i Gminnych Ośrodków Pomocy Społecznej „Razem”;
- 9) Polskiej Federacji Związkowej Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej;
- 10) Stowarzyszeniu Pracy Socjalnej Auxilio Venire;
- 11) Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Organizatorów i Menadżerów Pomocy Społecznej i Ochrony Zdrowia;
- 12) Towarzystwu Pomocy im. Św. Brata Alberta;
- 13) Caritas Diecezji Kieleckiej;
- 14) Pomorskiemu Forum na rzecz Wychodzenia z Bezdomności;
- 15) Stowarzyszeniu MONAR;
- 16) Stowarzyszeniu „Otwarte Drzwi”;
- 17) Ogólnopolskiej Federacji na rzecz Rozwiązywania Problemu Bezdomności;
- 18) Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych;
- 19) Śląskiemu Forum na rzecz Osób Bezdomnych;
- 20) Fundacji Pomocy Wzajemnej „Barka”.

W ramach konsultacji i opiniowania uwagi zgłosiły następujące podmioty: Caritas Polska, Ogólnopolska Federacja na Rzecz Rozwiązywania Problemu Bezdomności, Dom Samotnej Matki w Łodzi, Caritas Diecezji Kieleckiej, Ośrodka Wsparcia dla Matek z Małoletnimi Dziećmi i Kobiet w Cięży w Olsztynie, Agnieszka Nowak (pcpb@monar.org), Stefan Łyskawa (hospicjum.zary@gmail.com), Powiat Zamojski, Forum Związków Zawodowych. Podsumowanie konsultacji zawarte jest w załączonym dokumencie pn. „Raport z konsultacji publicznych projektu rozporządzenia w sprawie domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży”.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz pozostałych jednostek sektora finansów publicznych.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej. Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Przedmiotowe rozporządzenie oddziałuje na matki/ojców/opiekunów z małoletnimi dziećmi, którzy znaleźli się w sytuacji kryzysowej w szczególności w sytuacji braku schronienia, określając standard podstawowych usług świadczonych w placówkach, które świadczą pomoc w formie pobytu całodobowego oraz wsparcie specjalistyczne, jak również określając tryb kierowania do placówek.</p> <p>Ze względu na uelastyczenie przepisów wynikające z rezygnacji ze ścisłego określenia liczby miejsc jaką dysponuje placówka, wprowadzenie zmian może wpłynąć na rozwój tej formy wsparcia, tym samym zwiększyć ofertę wsparcia dla kobiet w ciąży oraz rodziców (opiekunów) z dziećmi, którzy znaleźli się w sytuacji kryzysowej.</p> <p>Zaproponowane zmiany w zakresie potrzeb bytowych co do zasady nie wprowadzają konieczności zmiany standardów dotyczących budynków, w których mieszczą się obecnie funkcjonujące domy, ale mogą wiązać się z koniecznością przeorganizowania funkcji niektórych pomieszczeń oraz przeorganizowania pobytu mieszkańców w domu (np. w obecnych kuchniach wydzielenie większej ilości stanowisk do przygotowywania posiłków, wydzielenie pokoi do pracy indywidualnej) co polepszy standard w zakresie warunków bytowych.</p> <p>Rozszerzenie i skonkretyzowanie zapisów dotyczących wsparcia specjalistycznego udzielanego przez domy (określenie wymogów dotyczących indywidualnego planu wsparcia, wskazanie usług świadczonych przez osoby ze specjalistycznymi kwalifikacjami, praca interdyscyplinarna wynikająca ze współpracy z ośrodkiem pomocy społecznej) wpłyną na efektywność wsparcia udzielanego osobom, które ze względu na sytuację kryzysową skierowane zostały do domu.</p>						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Brak						
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, a także na sytuację ekonomiczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Projekt pozytywnie wpłynie na życie obywateli.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Projektowane rozporządzenie co do zasady nie wprowadza obciążeń regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie ma wpływu.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.